

Prima Fax Lugubris, De Mortis Declinatione, Genere, Numero, Casu, Ad Suggrundarium Probissimi Ac Scitissimi Adolescentis, Andreae Jacobi Teichmanni, Anno 1734. d. 25. Januar. Accensa Ab Episat Makariu

Rostochii: Adlerus, 1734

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774705361>

Druck Freier Zugang

Jn A. J. Teichmann.

Rostock 1734.

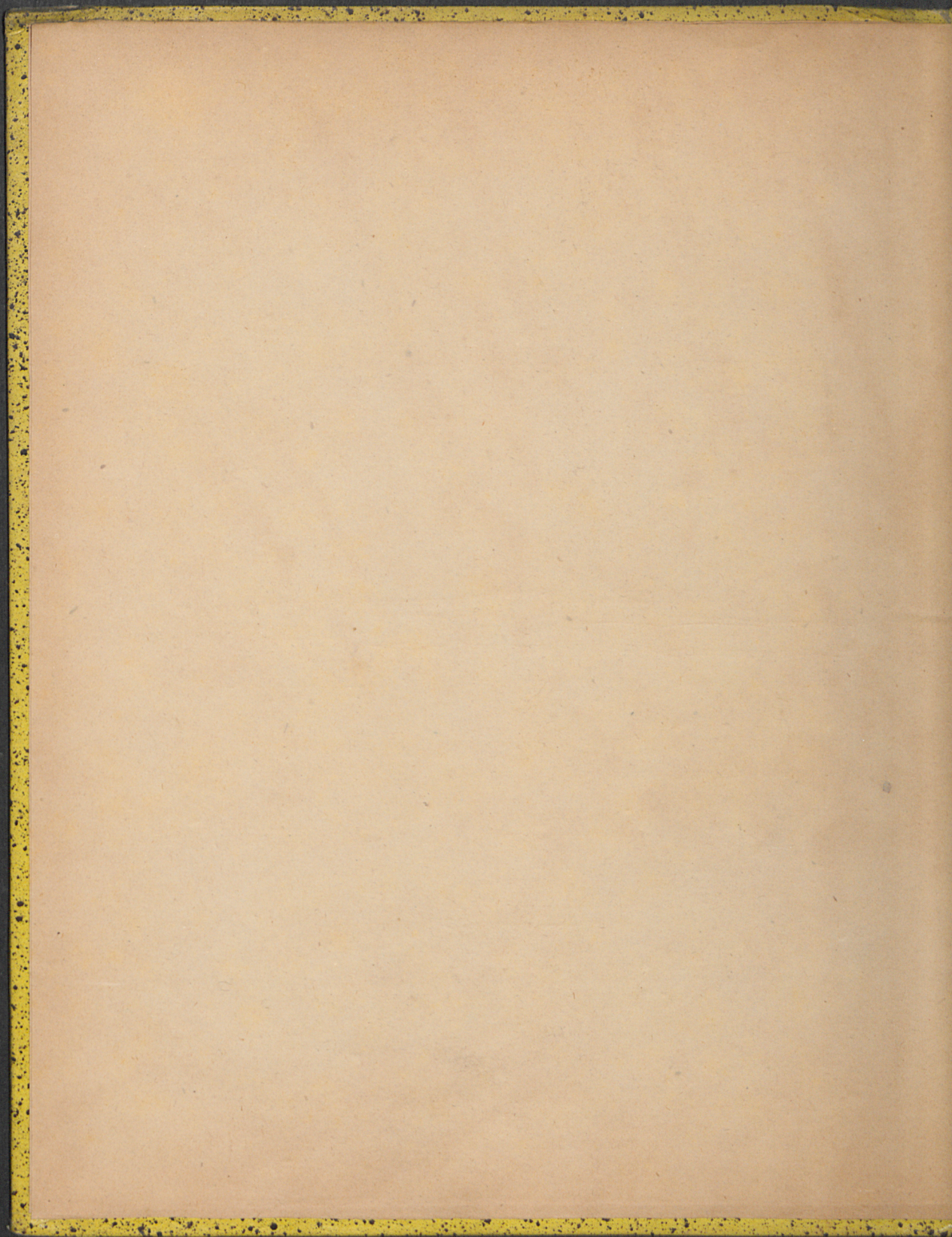

PRIMA
FAX LUGUBRIS,
DE
M O R T I S
DECLINATIONE, GENERE,
NUMERO, CASU,
AD
SUGGRUNDARIUM
PROBISSIMI AC SCITISSIMI
ADOLESCENTIS,
ANDREÆ JACOBI
TEICHMANNI,
Anno 1734. d. 25. Januar.

ACCENSA

AB

Ensigni Mandatis.

ROSTOCHI;

Typis IO. IAC. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD. Typograph.

28

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

DE Morte quid disseram, non video. Mors est non ens, seu ens privativum. Est enim corruptio ad corruptionem (a). Unde in se spectata, quatenus est destructio vite, omnino est mala (b). DEUS ἐν ἔργῳ ἐξαήμερῳ mortem & peccatum non fecit (c). Non entis nullæ sunt affectiones. Cujus si quasdam sibi aliquis fingere anniteretur, impossibile quid susciperet. Impossibile vero posse, est non posse. Nec mirum. Nam quid βίβη nisi βία vis & molestia? Quid σῶμα nisi σῆμα sepulchrum? Quid γένεσις, nisi εἰς τὴν γῆνῶσις, in terram dejectio? Si hæc sunt entis, quæ sunt non entis affectiones? Obmutesco sane! Non ens est causa non entis. Hæc super pænulam videntur posita. Verum est ita. Peccatum est causa mortis. Illius captiosa existebat argumentatio. Hujus tactis vix ac ne vix quidem præmissis ultima se ingerebat conclusionis catastrophe. En Prologum & Epilogum! En Medium negationis Aristotelicum Satanam! Hic quidem de neutro participabat neque de hominis morte neque de vita. Ast Solamen miseris sociumque habuisse malorum. Etsi non in totum, saltem in tantum. Sic homo consequebatur mortem. Non autem propter mortem creatus erat. Nec hodie ob eam natus est. Cum mors non proprie, sed tralatitè sit hominis finis. Rifu ob id dignum POETAM EURIPIDEM conqueritur Philosophus (d). Nam omnis natura

natura abhorret a corruptione sui. Est igitur mors naturæ finis, non poena (c). Sed de morte Specialius. Non entis affectiones Metaphysicas, Entis physicas deproperabo. Tunc NOSTRO jam BEATO multa de constructionibus in plurali præfatus, nunc de dissolutione in singulari corporis & animæ in hacce lætissimâ panegyri Parenti Filii optimi defuncti dicturus pauca.

(a) Conf. D. G. MORHOEII Dissertt. Academ. & Epistol. qua Appendic. Diff. I. de Essentia Quinta Cap. II. pag. 599. (b) J. F. BUDDEI Elementa Philosoph. Practic. Cap. IV. §. XIII. p. 131. (c) JOH. MEISNERI Colleg. Theol. MSC. Artic. & Creat. qv. I. VII. (d) L. 2. C. 2. G. (e) CIC. Orat. pro T. A. Milonc. Cap. XXXVII.

QVÆSTIO I.

Mors cujus Declinationis? Responsio:

Nullius.

Est enim Mors indeclinabilis. Parum abest quia quem mortuum quereris & queraris hominem. Eadem lege & nascimur & morimur. Neque magis novum hominem mori, quam nasci. Est homo quasi medium participationis Aristotelicum vitam inter & mortem ut duo extrema: Momentum hominis continetur in primo & ultimo die. Non refert parum, quo auspicio illud inchoes & quo sine concludas. Fortunatus cui accepisse lucem prospere & reddere placide contigerit. Sic vita tempus præteritum, præsens & futurum habet. Præteritum autem & futurum nihil sunt. Est quippe utrumque obscurum & fati involutum tenebris. Præsens aliquid lucis spirat. Vix autem coepit, sic desinit & lugubriter expirat. Nascimur ob futura, vivimus ob præsentia, denascimur ob præterita. Sic vita est non sine morte. Non absimilis Scintillæ in obscuro paulisper discurrenti conclavi. Ubi desinit lux, ibi incipiunt tenebræ. Flebilis accessus, variabilis processus, lugubris discessus. In idem cum perimetro punctum quo incipit, desinit. Media in vita invita sæpe expirat gloria. Nullus non incedit vitam per mortem

) (2

ut

ut portam ad portum. Ordine, non sine variamus. Ille quidem aliquando turbatur. Hic vero est unus idemque! Mors neque tempus neque personam respicit:

*Tendimus huc omnes, metam properamus ad unam,
Mista Senum ac Juvenum densantur funera. Nullum
Sæva caput Proserpina fugit.*

Cuiuslibet igitur indeclinabilis. Cujusvis vitæ adeo ut fabulæ mors CLAUSULAM, si BONAM, BENE, imponit. Non est igitur ut doleas in ejus conditione te esse, in qua nemo non est. Unusquisque reformidat mortem, cum tamen ab ipso momento vitæ mortis esset Candidatus. Mors quid igitur abest, ut sit ejus promotor. Unde mirandum senes tot miseris quot annis onustos aliquando vel mortem timere. Sic quidem omnis homo vitæ cupidus etiam si infortunatus. Mortem cupide adventantem fugit. Idiota. Mors pessimos dies optimis commutat. Mors omnibus certa, hora incerta. Bene illud: *Junge Leute können, alte Leute müssen sterben.* Utrumque oportet abhinc abire:

Omnes una manet nox,

Et calcanda semel via tibi,

Vota manent omnes, omnes expectat avarus

Porritor.

Omnia sub leges mors vocat atra suas.

Stat sua cuique dies breve & irreparabile tempus

Omnibus est vitæ.

Omnis caro sicut vestis veterascit. Nemini blanditur mors. Sic æquo pede pulsat Regum turres & pauperum tabernas. Magnos parvos terit. Fortibus æquat imbelles, populo duces, Juventæ Senium, Mors æquat quos vita distinxerat. Moritur autem adjunctum non subiectum i. e. miseria hominis non homo. Sic moritur & non moritur homo. Cum vita bene collocata, est satis longa. Virtus namque extendit

tendit ætatis ætæ spatium. ALEXANDER MAGNUS apud CURTIUM se metiebatur non ætatis spatio, sed gloriæ. Teneamur igitur mortis desiderio. Ante mortem nemo beatus, bene autem post mortem. Quivis autem cupit non mortuorum sed viventium post hac numero adscribi. Quis adeo declinabit MORS?

QVÆSTIO II.

Mors cujus Generis? Responsio:

Generis Omnis.

Non tantum generis Masculini, verum etiam feminini. Masculus sequitur Masculam. Mascula sequitur Masculum. Sic Mors est generis communis. Cum utriusque par est ratio. Uterque morti maturus. Nullius præmatura. Æqua omnibus. Respectu adjunctorum est generis omnis. i. e. allerley art. Aliquando enim est repentina. Vita bene se gerentis, est secunda, mors acerba. Cujus vita nobis dulcis, illius mors amara. Piis mors non est mors. Impiis terribile omnium terribilissimum. Illis sumus pretiosissimum tempus. Student quippe quomodo DEO vivant. Quotidiana eorum mors est æterna vita. O Mors beata! Gloriosa nullius turpitudinis macula aspersa. Satis vivunt dum invicti in vita moriuntur. Aliis *avroxeia* s. voluntaria magis placet; aliis venenosa vel præceps. En mortem detestabilem. Sic moriuntur morte alii, alii vitam vivunt. O tempus mortis pretiosissimum impendium. Studiosus mortis est studiosus vitæ. Studeas adeo non tam morti Philosophicæ seu Platonicæ, quam potius Theologicæ. Vita est temporaria & æterna. Mors temporaria & æterna. Opposita juxta se posita elucescunt. Væ morti spirituali. Bene in Domino defunctis. Nostra mors non est satisfactoria pro peccatis nostris. Mors Christi te perditum redemit. Est mortis timor & metus. Metu mortis ferentur damnati. Mors est relatorum. Ruptor vinculi conjugalis. Dissecat Parentes a liberis & hos ab illis. Est eapropter omnis generis i. e. omnis indolis. Quod autem est generis omnis, id est generis neutrius. Sit itaque neque des Leibes noch der Seelen. Sic anima justi erit in manu DEI, neque tangeret eam cruciatus. Esto

adeo Mors generis Masculini, Fæminini, Neutrius & consequenter generis omnis.

QVÆSTIO III.

Mors cujus numeri ? Responsio :
Singularis, Dualis, Pluralis.

Mors est numeri *singularis*. Non curo TACITUM mors in plurali adhibentem. Quilibet moritur in Individuo. Vita una. Mors una. *Twæ Døde kan seener starven.* Mors divitis non est mors Lazari. Reus est homo mortis. Mors mitior in singulari, quam plurali. Parcens duali, licet infensa singulari. Moritur corpus, non homo cum corpore. Deserente nos anima, non omnes morimur, sed pars illa, per quam (ut PLATONICI loqui amant) id sumus quod sumus, pro nobis vitæ possessionem retinet. Apage hic ACADEMICORUM cohors in perpetua τῆς ὑπολήψεως ἀπάτη seu fallacia subsumptionis versans. De qua ARISTOTELES (a) ita κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην. Valet hic: Homo non potest declinare MORS. Ergo nec hic, nec ille, nec iste potest declinare MORS. Est sane certissima & certo certior veritas. Potentialiter Mors quoque est *dualis*. Cum impium oporteat timere den, der Leib und Seel verbeben mag in die Hölle. En mortem unam duorum. Est *pluralis*. Singularem comitatur Pluralis. Mors enim efficit lacrymas & singultus. Mors unius interdum mors plurium. Capite abscisso, moritur corpus, moriuntur membra. Eradicato trunco exarescunt rami. Sic mors numeri singularis esse potest pluralis. Nulla mors numeri pluralis vero est sine singulari & duali.

(a) II. Prior. Cap. 21.

QVÆSTIO IV.

Mors cujus casus ? Responsio :
Incerti.

Nam

Nam

*Regitur fatis mortale genus,
Nec sibi quisquam spondere potest
Firmum & stabile. Perque CASUS
Volvitur VARIOS semperque nobis
Metuenda dies.*

Cesset *CÆPOLLA* cum suis cautelis. Est quippe adeo astutus creditor, qui fructibus conjugii ereptis termino vitæ divinitus constituto & elapso balbum ipsum tollit e medio. Nec *JCTus* providissima licet cautione evitare valet mortis contagia. In nulla quippe vis humana unquam meruisse potuit, ut præscriptum fatalis ordinis non fiat. Ad fatum suum veniunt multi id ipsum dum timent. Certa namque fors si est decreta, quid cavere proderit. Sic terminum decretorium & peremptorium nullus nulla arte artis Magister potest *declinare*, multo minus evitare. Melior tamen est *casus* rectus, quam obliquus. Nam in *Genitivo* Mors est peccaminosa sicuti vita. In *Accusativo* est mors furum. In *Ablativo* est mors capitis ablari. Verum in *Nominativo* mors submergitur aquâ baptismali nobis demortuus morte æterna vitam beatam reconciliante. Fleſtamus ideo Mors grammatice declinando:

Mors, Mortis, Morti, Mortem ni Morte tulisset &c.

(Christus scilicet,) si non procedit physice ut declinemus Mortem, Id quod Defunctus suo CASU nos sat luculenter docet. Est enim jam æcumenica moriendi necessitas. Positæ sunt pedicæ mortis ferales. Per omnes casus tendiculis hujus peritissimi aucupis alligamur, impedimur, implicamur, constringimur. Alit festina lente. In gratiam Parentis Luctuosissimæ *Apostrophæ* Patrio Sermone conscriptam adjungere libuit, in quo ostendi, Ejus Beate Defunctum Filium eheu desideratissimum, qui verum expertus est Apophthema Comici: *ὃν φίλῃ θεὸς ἀποθνήσκει νέος*, omnia substantiva declinare valentem, non potuisse tamen hætenus declinare MORS, vocabulum Ipsi & Nobis omnibus indeclinabile. Mors autem non declinando, vitam accepit, hujus indeclinabilitatis coronam. Contra injurias vitæ beneficium mortis habet. Vitam morte amittens plus, quam amisit, obtinuit.

APO-

APOSTROPHE.

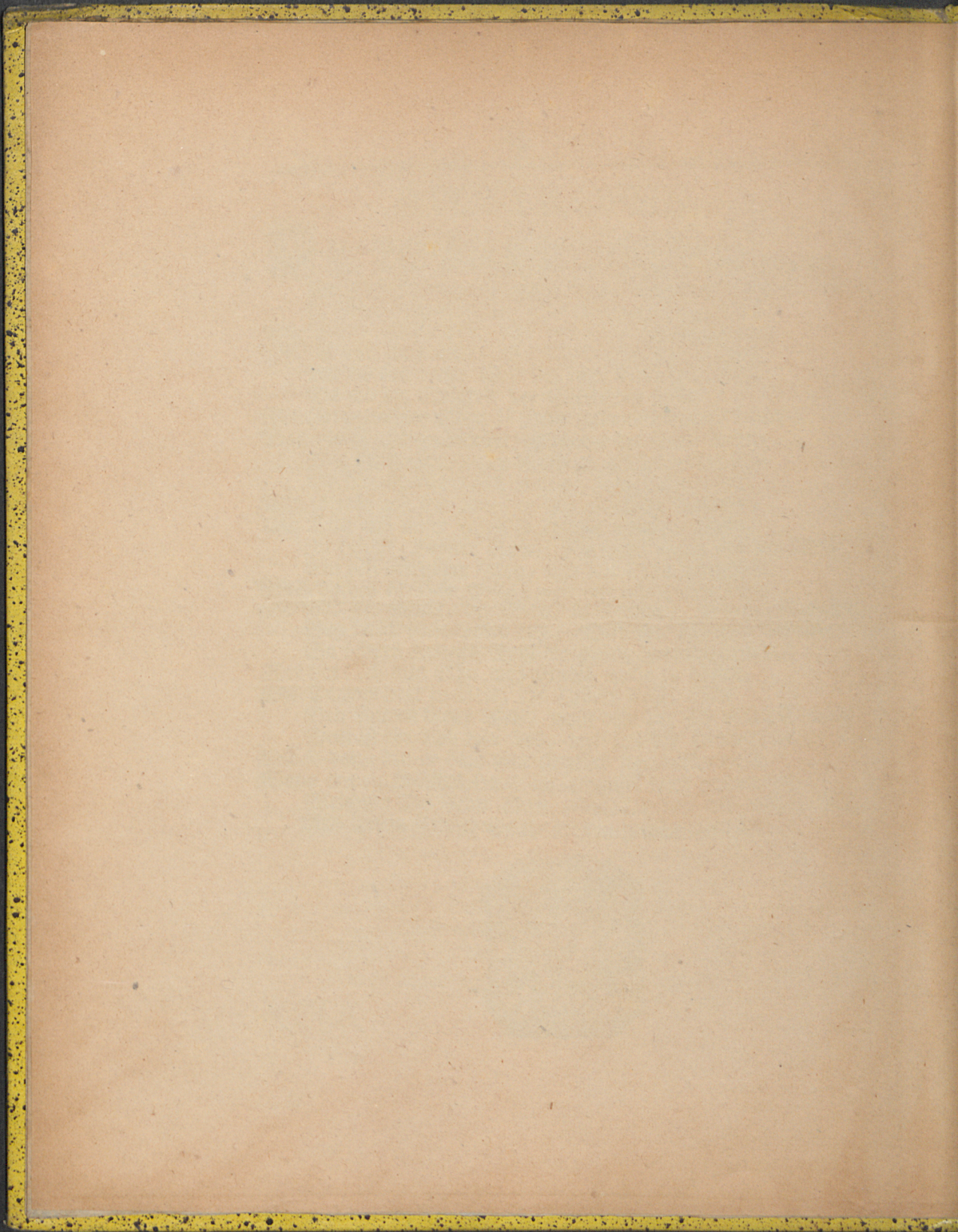
Du entseelter Leib! du Blume zarter Jugend,
 Die du zur Welt gebracht die Hoffnung reiffer Jugend,
 Wil Gott der grosse Gott, drum schick dich nunmehr drein,
 O Mütterliches Herz, was willst du traurig seyn?
 Du Deiner Eltern Lust, Du Trost von wenig Jahren,
 Du bist nun immerhin, auf Deiner Trauren Baaren
 Wirft von dieser Welt ins kalte Grab gebracht,
 Da wo die Ewigkeit der Eitelkeiten lacht.
 Du Herzgeliebter Sohn! Dein Faden-schwaches Leben,
 Das macht uns zu betrübt; gleichwie die süßen Neben
 Den Welt-gerühmten Saft zu gießen willig seyn,
 So kömmt uns dieses auch als heisse Zähren ein.
 Wir weinen um den Tod der Dir zu zeitig kommen,
 Und Dich aus unser Haus so eynlig weggenommen,
 Ja eynlig, Liebster Sohn! Du warst kaum auf der Welt
 Auf den betrübten Platz, und bist schon hingefällt.
 Doch solches ist Dein Glück; weil wir auf Erden leben,
 So muß der Naht, der Sinn, in Neugton, Sorgen schweben,
 Bey falsch vermeharter Lust. Sieh wie fast alles brennt,
 Da öfters Krieges Noht die besten Freunde trennt!
 Wer hat doch nun allhie was Gutes mehr zu hoffen,
 Die Jugend liegt zu Bett, die Thüren stehen offen
 Den Lastern dieser Welt, wohl dem der sich GOTT giebt
 Dem ist der Tod kein Tod, weil ihn der Himmel liebt.
 Und so dann kan er bald dem Unglück frey entkommen,
 Wann er von Gottes Hand im Himmel wird genommen,
 Gleichwie Du Lieber Sohn, GOTT helf uns auch so fort,
 Aus diesem Trauer-Saal, an den gewünschten Ort.

ut portam ad portum. Ordine, non fine variamus.
quando turbatur. Hic vero est unus idemque! Mo-
neque personam respicit;

*Tendimus huc omnes, metam properamus
Mista Senum ac Juvenum densantur funes
Sera caput Proserpina fugit.*

Cuilibet igitur indeclinabilis. Cujusvis vitæ adeo
CLAUSULAM, si BONAM, BENE, imponit. Non
leas in ejus conditione te esse, in qua nemo non es
reformidat mortem, cum tamen ab ipso momento
Candidatus. Mors quid igitur abest, ut sit ejus p-
mirandum senes tot miseris quot annis onustos ali-
tem timere. Sic quidem omnis homo vitæ cupide
natus. Mortem cupide adventantem fugit. Idiota.
dies optimis commutat. Mors omnibus certa, hoc
illud: Junge Leute können, alte Leute müssen ster-
oportet abhinc abire;

Omnes una manet nox,

Et calcanda semel via leibi,

Fata manent omnes, omnes expectat a-

Portitor,

Omnia sub leges mors vocat atra sua

Stat sua cuique dies breve & irrepar-

Omnibus est vitæ.

Omnis caro sicut vestis veterascit. Nemini blanditur
pede pulsat Regum turres & pauperum tabernas.
terit. Fortibus æquat imbelles, populo duces, Juvent
æquat quos vita distinxerat. Moritur autem adju-
tum i. e. miseria hominis non homo. Sic moritur
homo. Cum vita bene collocata, est satis longa. V

